۱۱ اردیبهشت

۱۱ اردیبهشت شماره ۴ نیمه دوم اسفندماه قیمت ۵ ریال

ملی کردن در خدمت کدام طبقه؟

کارگران تولید کنندگان واقعی هستند و در واقع بایستی صاحب محصول کار خود بوده و زندگی راحت و کاملی داشته باشند. در حالیکه در سیستم سرمایه داری پس از اینکه کارگران در شرایط سخت کارخانه محصولات را تولید نمودند عده ای تحت عنوان سرمایه دار بدون داشتن کمترین دخالت در تولید، خود را صاحبان محصولات دانسته و فقط مقدار ناچیزی از حاصل

بقیه در صفحه ۲

کارگران کارخانه خاتون آباد ورامین برای تحقق شورا اعتصاب کردند

عده ای از کارگران آجر سفالین مدتها برای ایجاد شورای تصمیم گیری و اداره کارخانه مبارزه کرده و به نتیجه نرسیده بودند. تا اینکه در تاریخ ۵۸/۱۲/۱۱ کارگران کارخانه نماینده های خود را در شورا به کارفرما معرفی میکنند و خواستار اداره کارخانه بدست شورای منتخب خود میشوند. کارفرما که مدتها با این مسئله مخالفت میکرد وقتی کارگران را مصمم به اجرای خواست خود می بیند

بقیه در صفحه ٤

درود به کارگران مبارز مینو

سال پیش شورای کارگران کارخانه مینو برای جلوگیری از کارشکنی سرمایه‌دار معروف خسروشاهی خواستار شرکت در مدیریت کارخانه شد. در نتیجه مدیریتی با شرکت دو نماینده کارگران و دو نماینده کارفرما و یک نماینده از دادستانی کل تشکیل شد. پس از چند ماه در اثر کارشکنی کارفرما و دفاع و حمایت شورای انقلاب و دولت از خسرو شاهی، نمایندگان کارگران در هیئتمدیره بهمراه نماینده

بقیه در صفحه ۸

پایان سال و سود ویژه

همانطور که همه میدانیم در ماه اسفند در کارخانه جات مسئله سود ویژه و یا حق‌السهم مسئله همه‌ای میشود و هر سال کارگران باید برای گرفتن سود ویژه (که در واقع بخشی از حقوق کارگران است، که در طول سال از آنها دزدیده شده و بعد هم باسم سود ویژه به آنها داده میشود) با کارفرما مبارزه کنند. بسیاری تصور میکردند امسال که انقلاب شده قاعدتا دولت که ادعای طرفداری از حقوق

بقیه در صفحه ۵

قانون کار را کارگران باید بنویسند

بقیه طی کردن در...

تولید را تحت عنوان حقوق و دستمزد به کارگران میدهند و بقیه را بجیب خود میریزند. برای اینکه کارگران بتوانند حق خود یعنی استفاده کامل از حاصل تولید خود را بدست بیاورند بایستی سیستم سرمایه داری را از بین برده و خود کنترل تولید و توزیع محصولاتی را که تولید میکنند بدست گیرند و دولت کارگران را روی کار بیاورند. این تغییر بایستی بوسیله یك انقلاب صورت گیرد که بوسیله کارگران و بکمك کلیه زحمتکشان جامعه انجام میپذیرد. کارگران برای به ثمر رساندن چنین انقلابی بایستی بطور متحد و یکپارچه و آگاهانه و در یك تشکیلات کارگری مبارزه کنند.

منظور از این مقدمه این بود که ببینیم آیا انقلابی که در ایران صورت گرفت همان شرایط و نتیجه های انقلابی که ذکر کردیم داشته است یا نه.

تو زحمتکشان جامعه و در جلوی همه آنها کارگران بودند که انقلاب کردند و بیشترین شهدای راه انقلاب هم از میان همین زحمتکشان و کارگران بودند. کارگران بودند که شوراهای کارگری را در کارخانجات بوجود آوردند. این شوراها در مقابل کمیته های حفاظت و عوامل رژیم که در کارخانه بودند ایستادگی کردند. همین کارگران بودند که با وجود چماقداران و دستگاههای پلیسی و ضد مردمی و ارتش که سعی داشت جلوی مبارزه کارگران را بگیرد، به اعتصابات خود ادامه دادند و باعث فرار سرمایه داران و هم باعث شکستن پشت رژیم از نظر اقتصادی و سیاسی گردید. اعتصابات کارگران قاطع ترین ضربه را به رژیم شاه زد و آنرا از پا انداخت.

پس از قیام ۲۲ بهمن دولت موقت قدرت را در دست گرفت. زحمتکشان که برای بدست آوردن حقوق خود انقلاب کرده بودند انتظار داشتند که این دولت خواسته های آنها را برآورده کند. حال ببینیم که دولت موقت جواب این انتظار زحمتکشان را چگونه داد. در اینجا ما فقط یك چشمه از کارهای دولت موقت را مورد بررسی قرار میدهیم و آن آشکشکی بود که دولت موقت تحت عنوان ملی کردن صنایع کشور برای زحمتکشان در جواب به انتظاراتشان پخت.

در تیر ماه ۵۸ و بعد از فشارهای زیاد از طرف کارگران و از روی اجبار قانونی تصویب کردند بنام "قانون توسعه و حفاظت از صنایع" و با بوق و کرنا و تحت این عنوان که ما صنایع را ملی کرده ایم می‌خواستند اینطور جلوه دهند که باصطلاح کار بزرگی بنفع کارگران انجام داده اند. اما ببینیم که در واقع پشت این قانون چه چیزی مخفی شده بود.

سرمایه‌داران طی سالها با گرفتن وامهای کلان از بانکها و شریك شدن با سرمایه‌داران خارجی کارخانجاتی از کشورهای خارجی خریدند که در درجه اول این کارخانجات وسیله مناسبی برای مصرف مواد و محصولاتی بود که بایستی از خود آن کشورهای خارجی خریداری می‌شد. در درجه دوم پولهای کلانی به جیب سرمایه‌داران و شرکای آنها سرازیر میکرد. همه این ریخت و پاشها از حا-

بقیه از صفحه ۲

صل دست رنج کارگران انجام می‌شد. در دوران انقلاب عده‌ای از سرمایه‌داران که پولها را برداشتند و از کشور هم فرار کردند و عده‌ای هم که بخاطر ریخت‌و پاشهای بی حساب کارخانجات را به ور شکستگی کشاندند و در نتیجه تعدادی از کارخانجات کشور تعطیل شد و کارگران هم بیکار شدند. بعد از قیام بعلت اینکه هنوز کارگران امکان روی کار آوردن یک دولت کارگری را نداشتند عده‌ای سرمایه دار، البته سرمایه‌دارانی که هنوز دستشان برای زحمتکشان رو نشده بود دولت موقت را تشکیل دادند. این دولت بخاطر اینکه دولت سرمایه‌داران بود و بخاطر تعطیل شدن تعدادی از کارخانجات ورشکسته و فشار کارگران، سیستم سرمایه داری را در خطر میدید، بایستی برای حفظ سیستم سرمایه‌داری چاره‌ای پیدا میکرد و در ضمن بایستی با حیله‌ای این کار را انجام میداد که دستش برای کارگران رو نشود. پیدا کردن راه‌حل این مشکل برای سرمایه‌داری جهانی که سرمایه‌داری ایران بخشی از آن است کار چندان مشکلی نبود زیرا که چندین بار آنرا در کشورهای مختلف آزمایش کرده بود. این راه حل همان "قانون توسعه و حفاظت از صنایع" بود که در حقیقت بایستی اسم آن را گذاشت قانون توسعه و حفاظت از سرمایه داری. بر طبق این قانون عده‌ای از کارخانجات ورشکسته و یا کارخانجاتی که بدلایلی تعطیل شده بودند را باصطلاح ملی کردند. چند نفر بعنوان مدیر دولتی برای این کارخانجات تعیین کردند و گفتند بروید و کارخانه‌جات را راه بیاندازید. البته ناگفته نماند بسیاری از مدیرها همان مدیران ضد کارگر سابق و سرمایه داران هستند که فقط محل کارشان عوض شده. تنها در تعداد کمی از کارخانجات بود که بخاطر هوشیاری و آگاهی شوراهای کارگری مدیران ضد کارگر شناسائی شدند و از ورود آنها به کارخانه جلوگیری بعمل آمد. اما در بقیه جاها توانستند کارگران را فریب بدهند و سر آنها را به طاق بکوبند. البته برای راه اندازی کارخانجات ورشکسته دولت پول زیادی هم خرج خواهند کرد. برای اینکه ببینیم حاصل این "ملی" کردن در واقع به نفع کیست بهتر است معنی ملی کردن از نظر دولت را یاد آور شویم.

در مصاحبه‌های رادیو و تلویزیونی که وزرای مختلف برای دلگرم کردن سرمایه‌داران ترتیب دادند بطور مرتب توضیح دادند که مقصود از ملی کردن این است که دولت این صنایع را، یعنی صنایع ورشکسته را سالم و سودآور کند و بعد سهام آنها را به ملت بفروشند. ولی یک سئوال مهم اینجا پیش میآید و آن اینست که بعد از اینکه کارخانجات ورشکسته سالم و سودآور شد و سهام آنها بفروش گذاشته شد چه کسانی از میان ملت قادر خواهند بود این سهام را بخرند؟ آیا کارگرانی که حقوق ناچیز خود را پس از کسر اقساط وامها، بیمه و مالیات تا چند ماه مساعده گرفته اند پیش خور کرده‌اند قادر خواهند بود که سهام را بخرند یا اینکه همان سرمایه‌داران مفت خور سهام کارخانجات سالم وسودآور را خواهند خرید و دوباره همان آش و همان کاسه؟

بقیه از صفحه ۳

از طرف دیگر کارگران چه چیزی پس از انقلاب بدست آوردند ؟ به حداقل حقوق آنها مقدار ناچیزی اضافه شد در حالیکه قیمتهای مواد خوراکی و لوازم زندگی مورد نیاز دو یا سه برابر افزایش یافت . کارگران هنوز هم با همان قانون کار سابق طرف هستند و همان قانون کار قبلی مثل چماق توی سرشان میخورد . شوراهایی که برای گرفتن حق کارگران فعالیت میکنند یکی بعد از دیگری منحل میشوند . پاسداران برای حمایت از سرمایه‌داران حتی کارگران را به گلوله می‌بندند و سایر مطالب که خود میدانید .

پس باین نتیجه میرسیم که کارخانجاتی در حال حاضر سالم و سود آور هستند که دست بترکیب شان نخورده و سرمایه دار مفت خور حاصل دست رنج کارگران را میبرد و اگر کارگران هم صدایشان در بیاید پاسداران را خبر میکند . کارخانجات ورشکسته هم برای این "ملی" شده که خرجش را دولت سرمایه داران از محل دست رنج زحمتکشان کشور بدهد و کارگران ، تحت این عنوان که کارخانه پول ندارد در بدترین شرایط باقی بمانند و تمام سعی آنها هم صرف سود آور کردن کارخانه بشود که تازه دست آخر سهام کارخانه را سرمایه داران بخرند و باز حاصل دست رنج کارگران را به جیب بریزند . خلاصه کلام یعنی همان قانون توسعه و حفاظت از سرمایه داری . تازه دولت هم بابسوق و کرنا همه جا جار میزند که بیائید و تماشا کنید که ما صنایع را ملی کرده ایم .

باید این را بدانیم که دولت سرمایه‌داران کارخانه‌جات را هرگز به نفع زحمتکشان ملی نمیکند . در این راه سرکوب کارگران را نیز انجام میدهد . تنها کارگران هستند که میتوانند کارخانجات را و آنهم تمامی کارخانجات را بنفع زحمتکشان ملی کنند و خود کنترل تولید و توزیع محصولات را بدست بگیرند و کلیه سرمایه داران را از صنعت و اقتصاد کشور کوتاه کنند . همراه با آن خود کارگران نیز بایستی قوانین کار و سایر قوانین را با در نظر گرفتن منافع زحمتکشان وضع نمایند . اینها جز از راه مبارزهٔ یکپارچه علیه سیستم سرمایه داری و در یک تشکل انقلابی کارگران یعنی سرنگون کردن نظام سرمایه داری و روی کار آوردن دولت کارگری امکان پذیر نیست .

★★★

بقیه کارگران کارخانه خاتون آباد

در صدد سرکوب کارگران خواستار شورا برمیآید. بنابراین یک عده چماق بدست فراهم کرده به کارگران حمله میکنند و آنها را مضروب و مجروح می‌سازند ، لذا کارگران از آن تاریخ در کارخانه اعتصاب کرده خواستار اخراج کارفرما و ابقاء شورای کارگران و مجازات چماق بدستان و عوامل آنها می‌شوند . لازم به تذکر است که تعدادی از چماق بدستان توسط مامورین ژاندارمری دستگیر و بداد‌گاه ویژه فرستاده میشوند ولی دادگاه بدون توجه به جرم آنها آزادشان میکند . این مسئله کارگران را در اجرای خواسته های خود مصمم میکند و به تحصن و اعتصاب پیگیر وامیدارد . کارگران هنوز در اعتصاب بسر برده خواستار تعقیب چماق بدستان و مجازات آنها میباشند .

★ ★ ★

بقیه پایان سال و ....

کارگران را میکند و نیز چون بسیاری کارخانجات تحت کنترل دولت هستند سود ویژه حتماً باد رنظر گرفتن حقوق کارگران پرداخت خواهد گردید .

اما گویا در مورد مسائل کارگران اوضاع هیچ تفاوتی نکرده . شورای انقلاب چند ماه به عهد مانده ماده واحده‌ای در مورد سود ویژه به تصویب رساند که چندان تفاوتی با قوانین گذشته نداشت . در این ماده واحده باز هم به " انظباط و حضورو غیاب " کارگران ونیز "حق سرپرستی" امتیازاتی داده شده بود تا کارفرما بتواند مثل سابق کارگران را تحت کنترل خود درآورده و به هر بهانه‌ای از مقدارنیا چیز سود ویژه کم کند .

اما مسئله مهم تر اینکه وزارت کار که به قول دولت وظیفه دارد تا از حقوق کارگران دفاع نماید ، در تمام مواردی که کارگران و یا کارفرمایان به این وزارتخانه مراجعه میکنند ، سعی دارد که حداقل سود ویژه ممکن را برای کارگران تعیین نماید .

مسئولین امر میگویند که طبق ماده واحده فقط تا ۹۰ روز به کارگران سود ویژه داده شود و پرداخت بیش از این جرم دارد . مثلاً در مورد کارخانه ای که در شهر صنعتی البرز واقع شده و لوله های جدنی تولید میکند ، هیئت مدیران دولتی توافق کرده بودند که معادل ۱۳۰ روز حقوق به کارگران بعنوان سود ویژه پرداخت نمایند . اما وزارتکار ، زیر بار نمی رفت و میگفت که هیچیک از کارگران حق ندارند بیشتر از ۹۰ روز سود ویژه بگیرند .

همه میدانیم که کارفرما مگر در شرایط اضطراری و در شرایطی که کارگران به مبارزه برخاسته اند غیر ممکن است که حق کارگران را به آنان بپردازد ، این وزارتخانه (که به اصطلاح مدافع منافع کارگران است) بجای آنکه از حقوق کارگران در مقابل کارفرما دفاع نماید ، در مقابل آن کارفرمائی هم که استثنائاً بدلایل خاصی حاضر به پرداخت مبلغ ناچیزی بیشتر از حد تعیین شده توسط وزارت کار به کارگران میگردد ، میایستد . میدانید به چه دلیل ؟ چون بگفته وزیر کار اگر یک کارخانه مقداری بیشتر بگیرد ، کارخانه های دیگر نیز بیشتر میخواهند .

اما دولت به وزارت کار هم قناعت نکرد و چند روز پیش با صدور بخشنامه ای ، پرداخت هر نوع پاداش و عیدی و سود ویژه را که بیش از حد تعیین شده توسط دولت باشد ، ممنوع اعلام کرده و مدیرانی را که مرتکب چنین "جرمی" شوند ، تهدید به مجازات و تعقیب نمود .

دولت با اینکار آب پاکی روی دست همه ریخت و ثابت کرد که فی الواقع طرفدار سرمایه داران است . کارگری که وزارت کار جلوی پرداخت ۱۳۰ روز سود ویژه او را گرفته بود میگفت : کارگران با یکسال کار در شرایط بد کارخانه در واقع چند سال ازعمر خود میکاهند اما مدیران و دولتمردانی که تمام روز پشت میزهای خود نشسته‌اند قاطعانه حتی از پرداخت حقوق از دست رفته کارگران جلوگیری میکنند . جواب تنها در یک چیز نهفته است و آن اینکه این وزارتخانه ها و این دولت مانند دولت قبلی طرفدار سرمایه داران هستند . در حل است که ثابت می‌شود چه کسی طرفدار کارگران است . زمانی که تمام سازمانهای دولتی بسیج میشوند تا با کارگران مقابله کنند و حتی در مورد کارخانه های دولتی شده ، هم جلوی پرداخت حق کارگران را

بقیه در صفحه ۸

بقیه کارگران شوکومارس

عوامل سرمایه داران در دستگاههای دولتی هر لحظه آماده اند که در راه منافع اربابان خود با صدور حکم با سرنوشت کارگران بازی کنند .

شهردار بندرعباس توسط کارگران مبارز شهرداری به گروگان گرفته شد

روز شنبه هشتم دیماه ۷۰۰ نفر از کارگران شهرداری بندرعباس برای اعتراض به بخشنامه وزارت کشور که در آن کارگران را از حق استفاده بیشتر از ۱۲۰ ساعت اضافه‌کاری در ماه و اضافه‌کاری در روزهای تعطیل باز میداشت در شهرداری جمع می شوند آنها که بعلت گرانی سرسام‌آور ناچار به اضافه‌کاری حتی در روزهای تعطیل و بیشتر از ۱۲۰ ساعت در ماه هستند یکصدا دست به اعتراض زدند . بعلاوه آنها خواستار تصفیه عناصر وابسته به رژیم گذشته از دستگاه شهرداری بودند . درین هنگام از طرف شهربانی بندرعباس ، معاون شهربانی و چند مامور شهربانی به شهرداری میآیند وابتدا جلو در ورودی راگرفته و از آمد و رفت افراد جلوگیری می نمایند .

کارگران تا ساعت ۶ بعد ازظهر از خروج استاندار و معاونش و شهردار ازجلوگیری می کنند و دراین موقع شهردار که میخواست از محل بیرون برود کارگران متوجه شده و بطرفش هجوم برده و شهردار فرار می کند . فردای آنروز باز هم کارگران جلوی استانداری جمع می شوند و یکی از معاونین استاندار سعی می کند که با حرفهای چرب و نرم کارگران را بفریبد ولی کارگران آگاه مانع حرف زدن او می شوند . در همین حین حدود ۲۰۰ نفر از اهالی که اکثرشان زن بودند بطرفداری از کارگران به استانداری آمده و به‌اطاق معاون استاندار رفته و او را از اطاق بیرون میکشند و حمایت خود را از کارگران اعلام می کنند . در این میان استاندار در حضور هیئتی که از وزارت کشور به استانداری آمده بود به کارگران نامه‌ای میدهد و به خواسته‌های آنها جواب میدهد که در نتیجه منجر به خاتمه یافتن اعتصاب می‌شود .

در چند روز بعد نیز شهردار به خواسته‌های کارگران رسیدگی نمی‌کند و اعتراض مجدد کارگران راباعث میشود و برای تهدید کارگران ۱۳ نفر از نمایندگان آنان را بازداشت میکند .

در روز سه‌شنبه ۹ بهمن مجددا کارگران درشهرداری جمع شده و شعار مرگ بر شهردار را میدهند دراین حین شهردار سعی می‌کند که از محل فرار کند ولی کارگران او را به گروگان می‌گیرندو میگویند تا نمایندگان ما آزاد نشوند و خواسته های‌ما انجام نشود شهردار را آزاد نمی‌کنیم .

درود به اهالی زحمتکش منطقه قلعه مرغی

در تاریخ ۲۸ دی ماه اهالی منطقه قلعه مرغی ساختمانی که متعلق به یکی از عوامل سرمایه‌دار بود را واقع در میدان مسلمن (گلچین سابق) جهت ایجاد کلاس درس برای فرزندانشان به تصرف خود در میآورند . هم اکنون این ساختمان توسط اهالی نگهبانی و اداره میشود تا از هجوم عوامل سرمایه دار جلوگیری کنند . این عمل انقلابی گوشه‌ای از حرکت مردم مبارز را نشان‌میدهد . ما از این عمل انقلابی اهالی زحمتکش قلعه مرغی پشتیبانی می‌کنیم . مرگ بر سرمایه‌داری

★★★

مبارزه با امپریالیسم جدا از مبارزه با سرمایه‌داری نیست

بقیه مبارزه کارگران داروپخش

در باز نگهداشتن کارخانه و تولید داروی مورد نیاز مردم به این جواب اکتفا کرد که دارو را از خارج با هواپیما وارد میکند.

کارگران مبارز و زحمتکش دارو پخش در مقابل این گونه زور گوئیها پیمان بسته اند که تا رسیدن به خواسته های بحق خود از پای ننشینند و به مبارزه خود ادامه دهند. ما از مبارزات یکپارچه و خلل ناپذیر کارگران دارو پخش دفاع نموده و از همه کارگران ایران میخواهیم که از این مبارزه پشتیبانی کنند.

اعتراض بحق خدمه و کارگران هواپیمائی ملی

بدنبال گران کردن غذای سلف سرویس کارگران فنی ساختمانی و کارمندان شیفتی که از آن استفاده مینمودند، کارگران فنی هواپیمائی دست بتحریم غذا زدند. بدنبال پافشاری و تحریم از طرف کارگران، سرپرست هما مجبور شد که بخشنامه‌ای صادر کند و طی آن غذای سلف سرویس را بطور رایگان در اختیار کارگران فنی و کارمندان نوبت کار قرار دهد.

فردای آنروز، از ورود کارگران ساختمانی و نظافتچی که تعداد آنها از ۲۰۰ نفر بیشتر بود به سلف سرویس جلوگیری کردند.

دلیل آنرا اینطور عنوان کردند که این کارگران نوبتکاری نمیکنند. کارگران ساختمانی و نظافتچی از این موضوع به شدت عصبانی شده و به ساختمان اداره مرکزی که مقر سرپرست هما میباشد آمدند و دسته جمعی به دادن شعارهائی در مخالفت با این موضوع پرداختند و در اثر فشار و مقاومت از طرف کارگران، مجبور شدند که غذای رایگان را در اختیار تمام کارگران ساختمانی و نظافتچی و غیره قرار دهند. در این میان کارگران از ترتیبی که از طرف مقامات بیان شد اعتراض کرده و چند تن از آنها بیان داشتند که این مسئله غذا نیست که ما را نگران کرده بلکه استثمار شدید و همه جانبه که فقط بر کارگران اعمال میگردد ما را بر آن داشته که تا آنجا که میتوانیم بر تمام این تضییقات که در حقمان میشود اعتراض کنیم.

مبارزه کارگران شوکومارس ادامه دارد

کارگران کارخانه شوکومارس با مبارزه خود دولت را وادار کردند که کارخانه را ملی کند. ولی سرمایه داران فراری پس از اینکه خیالشان از بابت دستگیری و محاکمه آسوده شد به کشور برگشته و با انواع توطئه در پی آن هستند که هر چه زودتر کارخانه را به خود برگردانند و برای اینکار از کمک دستگاه های دولتی هم برخوردار می شوند. برای مثال با مراجعه به وزارت دارائی قصد دارند که حکم ملی شدن کارخانه را باطل کنند. ولی کارگران هوشیارتر از آنند که فریب این حیله ها را بخورند و میدانند که بایستی مبارزه را شدیدتر کنند. آنها ماهیت سرمایه داران را شناخته اند و میدانند که فقط با مبارزه یکپارچه و متحد میتوان با سرمایه داران مبارزه کرد و برای مبارزه هم نباید به دستگاههای دولتی تکیه کنند. زیرا

بقیه در صفحه ۶

مبارزه با امپریالیسم جدا از مبارزه با سرمایه داری نیست

بقیه پایان سال و ....

میگیرند ، هیچ نتیجه ای نمیتوان گرفت مگر اینکه دولت فعلی یك دولت ضد کارگری است. بنابراین تنها خود کارگران و آنهم از طریق تشکل قادر خواهند بود که حق خود را بگیرند . دولت و وزارتخانه های آن همه درست شده اند تا منافع سرمایه داران را در مقابل کارگران حفظ کنند . و مطمئنا در هیچ موردی از حق کارگران دفاع نخواهند کرد ، مگر در حرف.

* * *

بقیه درود به کارگران ...

دادستانی کل ، شرکت در مدیریت بهمراه نمایندگان سرمایه داران را بی نتیجه اعلام کرده و استعفا کردند.

در روز ۲۹ بهمن ۵۸ علی و جلیل خسرو شاهی به کارخانه آمدند و کارگران با دیدن آنها در دفتر کار آنها جمع شده و خواسته‌های خود را مطرح کردند . خواسته‌های کارگران بشرح زیر است .

۱ــ ملی شدن کارخانه ۲ــ پرداخت سود ویژه

۳ــ عیدی معادل دریافتی کارکنان دولت

۴ــ پرداخت باقیمانده سود سال ۵۷

کارفرما همانطوری که از ماهیت خسرو شاهی ها پیداست به خواسته‌های کارگران پاسخ منفی داده و آنها را تهدید کردند . کارگران مبارز مینو نیز در مقابل تهدید پوچ کارفرما از خروج سرمایه داران و نمایندگان آنها در هیئت مدیره تا رسیدن به خواستهای خود جلوگیری بعمل آورده اند .

در این مدت عوامل کارفرما سعی کرده اند در بین کارگران تفرقه بیاندازند ولی برنامه‌های مخرب آنها تاکنون با شکست مواجه شده است .

تمامی مقامات رسمی تاکنون در دفاع از خسرو شاهی برخاسته‌اند . چندین کارخانه تاکنون از کارگران کارخانه مینو پشتیبانی کرده‌اند ، از جمله کارگران کارخانه‌های دکتر عبیدی ، فازماشیمی ، علاءالدین مینو در همدان .

★★★

از زبان خودشان

همه ثروت و دارائی یك جامعه با دسترنج و کار طاقت فرسای رنجبران و زحمتکشان تولید میشود ولیکن همین تود ه‌های تولید کننده ملیونی ، در بدترین شرایط فقر و بدبختی دست و پا میزنند . این را هم ما میدانیم اما بد نیست مفهوم این رنج و اختلاف طبقاتی را از دهان یك دانش‌آموز کارگر زاده و خردسال که در انشای خود و بزبان ساده بیان کرده بشنویم . **موضوع انشاء :**

« چه فرقی میان دستهای کارگری پدرتان و دستهای رئیس او می بینید ، بنویسید .

دستهای پدر من کار کارگر است. خیلی سفت است او که همیشه با دستهایش کار می‌کند بعضی وقتها دستهایش زخم می‌شود . او باید هر روز دستهایش را بشوید . پدر من برای اینکه خرجی خانواده‌اش را بدست آورد مجبور است کار کند و مجبور است از نیروی بازوهایش کمك بگیرد . ولی رئیس پدر من که آدم پولداری است .هیچوقت کار نمی‌کند و همیشه تمیز است و هیچوقت گرسنه نیست. او با اینکه کار نمی‌کند ولی همیشه پولدار است و چون هیچوقت با دستهایش کار نمی‌کند همیشه تمیز و نرم است. او نه تنها با نیروی دستهایش کار نمی‌کند بلکه نیروی فکرش هم کار نمی‌کند ، زیرا پولدار است و با سرمایه‌گذاری کار می‌کند . همیشه پولدار است ، ولی پدر من مجبور است همیشه کار کند .

★★★

بقیه اخبار

شورای کارکنان مخابرات در محاصره توطئه‌ها

شورای کارکنان شرکت مخابرات با وجود جلسات متعددی که پس از دستگیری و اخراج تعدادی از اعضای فعال و مبارز خود داشته است هنوز به نتیجه مطلوبی نرسیده و همچنان به مبارزه در چهارچوب قانونی خود ادامه میدهد. آخرین اقدام شورا تقاضای یک مناظره تلویزیونی با وزیر یعنی آقای قندی بوده است. یکی از علل عدم پیشرفت سریع کار شورا نفوذ عناصر وابسته و یا محافظه کار در این شورا و دامن زدن به اختلافات درونی جهت متلاشی نمودن شورا از درون میباشد. اگر شورا یکپارچه و متحد عمل کند مسلما کسی نمیتواند از خارج مانع پیشرفت کار و یا باعث متلاشی شدن آن گردد. کارشناسان صادق و مبارز شرکت مخابرات بدانند که حمایت و همبستگی با شورا یعنی مبارزه با دشمنان و امپریالیستها یعنی لغو قراردادهای امپریالیستی یعنی طرد عناصر وابسته و ساواکی، یعنی دفاع از حقوق صنفی و سیاسی کارکنان و ... بنابراین همانگونه که ارتجاع عناصر مبارز شورا را تصفیه و اخراج میکند شورا نیز وظیفه دارد که عناصر محافظه کار و جاسوس را از صفوف خود طرد کند و لبه حمله را متوجه دشمن اصلی که امروز در پوشش مقامات دولتی و کانهای اداری مخفی شده اند بنماید. سکوت و عقب نشینی در مقابل مقامات بالا بویژه وقتی که عناصر خود فروخته چون کیان جم بر راس آن نشسته اند چیزی جز تائید ضد انقلاب و ارتجاع نخواهد بود. تا زمانیکه یک رژیم انقلابی و یک نظام مردمی سر کار نیاید نمیتوان در انتظار دادن حق بود، حق را بایستی گرفت و گرفتن حق جز از طریق مبارزه قاطع امکانپذیر نیست. این درسی است که انقلاب بما داده است.

کارگران بیکار همچنان به مبارزه خود ادامه میدهند

در تاریخ ۱۴ اسفند ماه ۵۷ کارگران بیکار بعد از یکسال و پنج ماه تحمل بیکاری و فشار ناشی از گرانی و مسئله مسکن، بیمه و بهداشت در میدان راه آهن با خانواده‌هایشان برای حل مشکلات خود گرد هم آمدند. این چندمین بار است که کارگران بیکار حول خواسته‌های مشخص خود گرد هم می‌آیند و دولت تابحال هیچگونه اقدامی به نفع آنان انجام نداده است. خواسته‌های کارگران بیکار که در نامه سرگشاده‌ای به مقام ریاست جمهوری فرستاده شده باین شرح میباشد.

۱ــ ایجاد کار برای بیکاران ۲ــ صدور دفترچه بیمه درمانی ۳ــ پرداخت حق مسکن ۴ــ پرداخت حقوق بیمه بیکاری برای ایام بیکاری ۵ــ آزادی کارگران بیکار زندانی که موقع پخش اعلامیه کارگری دستگیر شده‌اند.

در این گردهمآئی کارگران از وضعیت بدخود صحبت میکردند و خواهان رسیدگی قاطع از طرف دولت بودند. ادامه اعتراض برای احقاق خواستهای بیکاران در گردهمائی دیگری بعدا اعلام خواهد شد.

کارگران جیت ری به مبارزه خود ادامه میدهند

شورای کارکنان کارخانه جیت ری با کوشش دبیر شورای کارگران کارخانه، آقای محمد حسن سماواتی توانست سطح تولید را در کارخانه بالا برده و به آن سر و سامانی دهد. ولی پس از انقلاب و کنار رفتن کورس‌ها، نماینده‌ای از طرف "بنیاد"

بقیه در صفحه ۱۰

بقیه کارگران چیت ری . . .

مستضعفان جهت سرپرستی بکارخانه‌چیت ری آمده و باعث دامن زدن به اختلافات و دو دستگی بین کارگران گردید . بلافاصله از طرف بنیاد ، پرونده‌ای علیه دبیر شوراتشکیل داده شد و سر انجام توسط پاسداران وی را دستگیر و به زندان اوین انتقال دادند

در حال حاضر کارگران خواهان آزادی سماواتی و برکناری نماینده بنیاد که بگفته کارگران ازاتومبیل دویست هزار تومانی کارفرمای سابق استفاده می‌کند ، و همچنین اخراج کارگران جدید که‌ازطرف بنیاد به استخدام این کارخانه درآمده‌اند (و با حمایت ازبنیاد مرتبا" به تهدید کارگران قدیمی می‌پردازند) هستند . کارگران این کارخانه که در حدود دوهزارو سیصد کارگر دارد اعلام کردند چنانچه وضع باین صورت ادامه پیدا کند احتمال خوابیدن کارخانه وجود خواهد داشت.

درود به کارگران مبارز دارو پخش

در روز دوشنبه ٦ اسفند ماه، کارگران مبارز دارو پخش برای گرفتن تمامی سود ویژه خود که مقداری از آن را کارفرما غصب کرده بود ، هم چنین انحلال شورای ضد کارگری آن کارخانه و تصفیه و پاکسازی کارخانه از عناصر وابسته به ساواك دست به تظاهرات وسیعی زدند .

کارفرما که حامی شورای فرمایشی وضد مردمی و مخالف پرداخت سود ویژه واقعی به کارگران و هم چنین تصفیه عناصر وابسته به ساواك بود برای روباروئی با کارگران و مقابله با این خواسته های بحق عده ای چماق بدست را برای حمله به کارگران به اطاق کنفرانس که محل اجتماع کارگران بود فرستاد.

این چماق بدستان که از عناصر معلوم الحال و هم چنین عده ای کارگر گمراه شده تشکیل میشد با چاقو و کابل و پرتاب صندلی عده ای را مجروح کرده و یکی از زنان حامله را نیز از پنجره به بیرون آویزان نمودند . در جواب به این یورشوحشیانه کارگران مبارز مدیر کارخانه و عامل حمله به کارگران را به گروگان گرفتند تا اینکه به خواستهای خود برسند .

ولی همانطور که دولت جمهوری اسلامی بارها نشان داده است که حامی سرمایه داران و کارفرمایان ضد کارگر است این بارنیز چهره خود را یك بار دیگر در انظار کارگران به نمایش‌گذاشت و با فرستادن عده ای پاسدار و کمیته چی با مجوز رسمی از طرف رئیس جمهور در ساعت دو نیمه شب چهار شنبه بهمراه انواع و اقسام سلاحهای مخرب ساخت امپریالیستها و صهیونیستها نشان داد که این سلاحها را فقط برای خفه کردن هر گونه صدای حق طلبی بکار میگیرد . در نتیجه این یورش وحشیانه پاسداران و کمیته چی ها،عده ای کارگر بیهوش مجروح شدند . رژیم برای پنهان نمودن عملکرد ضد انسانی خود دست به تبلیغات سوء وسیع با امکاناتی که در دست دارد زد.و مثل همیشه از جام جهان نمای خود استفاده کرده و با هزار فریب و خدعه سعی در فریب مردم و تحریك عده ای برای حمله به صفوف متحد کارگران دارو پخش نمود . بسیار جالب توجه است که دولتی که در ادعا و در تبلیغات مردم فریب خود همه روزه دم از قطع نفوذ اجانب و خود کفائی اقتصادی میزند در مقابل درخواست کارگران دارو پخش

بقیه در صفحه ۷

بقیه از گزارش کوتاهی از بهره کشی . . .

نگهداشته‌ام و هر موقع راجع به وضع کارخانه با کارفرما صحبت میکنم میگوید همین است . میخواهی کار کن نمیخواهی برو.

عباس آقا کارگر دیگر که ۶۰ ساله بنظر میرسید میگوید ۴۵ سال دارم با ۱۰ سر عائله روزی ۵۶۷ ریال یك دفعه در بیمارستان معده‌ام را عمل کرده‌ام چون مقدار زیادی رنگ در دلم جمع شده بود و حالا هم ورم پهلو دارم ولی با وجود این باید در کوره‌های داغ مثل سگ جان بکنم .

در قسمت اسید کارخانه کارگری که اکثر دندانهایش را بخار اسید خراب کرده میگوید که چندی پیش مریض شدم و به بیمارستان رفتم دکتر از معده‌ام در حدود ۳ کیلو کثافت خارج کرد و ۴/۵ ماه بستری بودم که بنا بگفته دکتر نباید کار سنگین بکنم ولی باز هم مجبورم برای سیر کردن شکم ده سر عائله‌ام اینجا کار بکنم . این بخار اسید خون مرا خشك کرده . اول با پیسوله کار میکردم و کثافتهای داخل معده‌ام تمام رنگ بود که موقع نقاشی توی معده‌مان میرود و سر و صورته‌ان را باید با تینل یا نفت پاك کنیم .

تمام کارگران گفتنی زیاد دارند و در وضعی شبیه هم زندگی میکنند ، زنده‌اند که سرمایه‌دار غارتگر با خون آنها بیشتر ثروتش را زیاد کند و از دسترنج به باد رفته کارگران به عیش و عشرت بپردازد و با تکیه و پشتیبانی وزارت کار و کمیته‌ها و گردانندگان حکومت کارگران را بیشتر غارت نماید .

مرگ بر سرمایه‌دار

پیروز باد همبستگی کارگران

بقیه تظاهرات عظیم کارگران . . .

در این تجمع چندین هزار نفری ، یکی از نمایندگان کارگران سخنان "حجت الاسلام لاهوتی" را که در نماز جمعه رشت از شروتمندان و یا همان مستکبرین تقاضای پرداخت سود ویژه کارگران را نموده بود ، بشدت مورد حمله قرار داد و گفت " ما گدا نیستیم که دیگران در حق ما مرحمت کنند . ما خواستار حق قانونی خود میباشیم . "

لازمست اشاره کنیم که دولت جمهوری اسلامی حتی در پرداخت سود ویژه کارگران که تنها بخشی از حقوق غصب شده آنان است ، هزاران اما و اگر و محدودیت های قانونی ایجاد کرده و مرتبا با اینکار خود کار فرمایان و مستکبران را نوازش میکند .

کارگران مینو را دستگیر کردند

بعد از یك هفته مبارزه پیروزمندانه از تاریخ ۵۸/۱۱/۲۹ تا ۵۸/۱۲/۷ امروز صبح و ۵۸/۱۲/۱۱ کمیته دیو با یك مینی بوس موقعی که کارگران از سرویس پیاده میشوند با لیست از پیش تهیه شده که اسامی ۱۴ نفر در آن نوشته شده بود به کارخانه آمده و کارگران انقلابی را دستگیر کردند .

از تعداد دقیق دستگیر شده‌گان اطلاعی در دست نیست .

قابل توجه اینکه :

دادستانی انقلاب در پایان قرار داد پیروزمندانه گروگانگیری (خسرو شاهی سرمایه دار وابسته) متعهد شد اخراج دستگیری و زندانی نکند .

"کارگر مینو"

اخبار :

تظاهرات عظیم کارگران استان گیلان بخاطر سود ویژه

روز سه شنبه ۲۱ اسفند ماه هزاران نفر از کارگران مبارز استان گیلان برای گرفتن سود ویژه در محل استاد یوم ورزشی تختی رشت دست به تظاهرات زدند .

این تظاهرات بدنبال اعتصاب ۵ روزه کارگران کارخانجات گیلان صورت گرفت . در این گردهمائی اعتراضی ، نمایندگان کارگران طی سخنرانی هائی از حقوق کارگران دفاع کرده و همگی به تصویب نامه شورای انقلاب در مورد پرداخت سود ویژه بر مبنای سال ۵۷ شدیدا اعتراض کردند .

همچنین کارگران طی صدور قطعنامه ای نمایندگانی از میان خود انتخاب کردند و جهت پیگیری خواستهای بر حقشان به تهران اعزام و مسئولیت رادیو و تلویزیون و کلیه جرائد را در انتشار صحیح اخبار تظاهراتشان گوشزد کردند .

بقیه در صفحه ۱۱

در این شماره :

* طی کردن در خدمت کدام طبقه ؟
* پایان سال و سود ویژه
* گزارش کوتاه از کارخانه آژور
* شورای کارکنان شرکت مخابرات در محاصره توطئه‌ها
* کارگران بیکار همچنان به مبارزه خود ادامه میدهند
* اعتصاب کارگران کارخانه خاتون آباد . . .
* تظاهرات عظیم کارگران استان گیلان . . .
* درود به کارگران مبارز مینو
* و همچنین درباره : کارگران دارویخش . . کارگران چیت ری . . ، کارگران شوکومارس . . . اهالی قلعه‌مرغو . . . گروگانگیری شهردار بندر عباس

گزارش کوتاهی از بهره کشی وحشیانه کارگران کارخانه آژور

کارخانه آژور که در جاده قدیم کرج ، خیابان بیمارستان شماره ۲ پائین تر از سه راه خلیج قرار دارد یکی دیگر از محلهای به بند کشیدن هم میهنانمان است . در این کارخانه ۱۱۰ نفر کارگر با بدترین وضع در حال جان کندن هستند . ساعت کار در این کارخانه بین ۹ الی ۱۳ ساعت میباشد . دستمزد اکثر کارگران ۵۶۰ ریال در روز است . بیشتر کارگران متاهل و دارای سه یا چهار فرزند هستند . صاحب کارخانه اسد جلیلی است. محصول کارخانه اجاق گاز و بخاری بمیزان سالانه در حدود ۹۱۲۵۰ عدد و درآمد سالانه کارخانه تقریبا ۳۶۵۰۰۰۰۰۰ ریال میباشد .

در این کارخانه کارگران از نظر بهداشتی در وضع بسیار بدی بسر میبرند . آب آشامیدنی که از چاه کارخانه تامین میشود بواسطه مجاورت با . . ، فاضل آب کارخانه که آب اسید در آن میریزد آلوده است و کارگران مجبورند از همین آب آلوده بنوشند . دستشوئی و مستراح بسیار کثیف و قابل استفاده نیست. وسائل حفاظتی در این کارخانه یا خراب است که کارفرما اقدام به تعمیر آنها نمیکند و یا اصلا وجود ندارد . بیشتر کارگران مریض هستند و اغلب شان یکی دو مرتبه در بیمارستان عمل کرده‌اند . سر پرست قسمت لعاب ، شتشو ، آسیاب ، کوره‌ها پیسوله و نقاشی که از سال ۴۲ با ۱۵ تومان حقوق مشغول کار شده میگوید که وضع کوره بقدری خراب است که هر بار برای روشن کردن کوره خطر مرگ وجود دارد . کارگران بیمار را با مسئولیت خودم سرکار

بقیه در صفحه ۱۱